

Landbrugs- og fiskeriministeren (Henrik Dam Kristensen):

Miljøministeren har oplyst, at VVM-direktivet blev vedtaget i 1985. VVM-direktivet pålægger medlemslandene at gennemføre VVM-proceduren, når et anlæg er omfattet af direktivets bilag 1, eller når et anlæg omfattet af direktivets bilag 2 må antages at kunne påvirke miljøet væsentligt. Svine- og fjerkræfarme er opført på bilag 2.

Når Miljøministeriet har sat grænsen til 250 dyreenheder, er dette højt i forhold til andre EU-lande, hvor grænsen i de fleste tilfælde er mellem 100 og 166 dyreenheder; det gælder også Holland, Tyskland og England.

I Danmark er det amtsrådene, der udarbejder VVM-redegørelsen som et tillæg til regionplanen, hvor det i andre EU-lande ofte er bygherren, der må bekoste udarbejdelsen af VVM-redegørelsen.

Miljøministeren har endvidere oplyst, at der er taget initiativ til at få udarbejdet en vejledning for kommuner og amter til brug for administration af VVM-bestemmelserne i relation til svine- og fjerkræfarmene.

Jeg ser således ikke noget aktuelt behov for at tage særlige initiativer med henblik på at hjælpe de unge landmænd i anledning af de gennemførte VVM-regler.

Henning Grove (KF):

Jeg har rejst denne sag over for landbrugsministeren, fordi det er meget bureaukrati for landmændene. For det første skal de til kommunen, for det andet skal de til amtet, og hvis en ung landmand ønsker at udvide, kan det tage måneder, for det skal ikke bare følge VVM-direktivet, det skal også følge vores planlovgivning. Det er jo forskellen mellem de sydlige lande og vores, at de ikke har den planlovgivning, vi har. Og det betyder for danske landmænd, at de nu skal ud i offentligheden, og alle og enhver kan gøre indsigelse.

Hvad har ministeren foretaget sig over for miljøministeren for at holde sig til den hidtidige grænse, vi har haft, på 500 dyreenheder? Har ministeren skrevet eller kontaktet miljøministeren, eller agter ministeren at gå til miljøministeren for at lette på dette forhold for mange af vores dygtige unge landmænd?

Landbrugs- og fiskeriministeren (Henrik Dam Kristensen):

Jeg vil gerne oplyse, at vejledningen om de her forhold nu er under udarbejdelse, og jeg har for-

stået, at det skal ske i samarbejde mellem erhvervene, amterne og kommunerne. Og jeg håber da på, at man vil bestræbe sig på at gøre reglerne så ubureaukratiske som muligt.

Jeg vil godt tilføje, at dyreenhedsgrænsen på 250 jo passer sammen med kapitel 5-godkendelser, så jeg kunne have et håb om, at man kunne få disse ting til at spille sammen og dermed undgå det bureaukrati, som hr. Henning Grove omtaler.

Henning Grove (KF):

Kan ministeren oplyse noget om, hvor dyrt det bliver for de unge landmænd?

Vi ved jo, at når amterne og kommunerne skal til at diskutere dette her i fællesskab, og når begge parter skal have deres administrative systemer i gang, så kommer det til at koste penge. Skal det betales af amterne, eller bliver der gebyr på dette område? Det må man vel også have diskuteret ministerierne imellem.

Landbrugs- og fiskeriministeren (Henrik Dam Kristensen):

Jeg kan ikke svare på det. Jeg vil gerne oplyse, at dette her ikke er mit ressortområde.

Henning Grove (KF):

Næh, det er jeg fuldstændig klar over, men de unge landmænds velfærd ligger under landbrugsministeren, og for dem betyder en sådan ekstra udgift kolossalt meget; de har i forvejen svært nok ved at få det til at løbe rundt. Derfor må det vel interessere landbrugsministeren, hvad det kommer til at koste at sætte sådan en historie i gang, når man nu fra Landbrugsministeriets side har godkendt, at man skulle gå fra 500 dyreenheder ned til 250 dyreenheder.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 129

5) Til landbrugs- og fiskeriministeren af:

Henning Grove (KF):

»Hvordan vil ministeren sikre, at landmændene vedbliver med at have optimale forhold, når det gælder transporten af produkter til bearbejdning fra ejendommen og til forarbejdningsvirksomhederne efter de nugældende regler?«